

Izaijo knyga

¹ ³ Jautis pažįsta savo savininką ir asilas savo valdovo édžias; *bet* Izraelis nepažįsta, mano tauta nesupranta. ⁹ Jei kareivijų VIEŠPATS nebūtų mums palikęs labai mažo likučio, mes būtume tapę kaip Sodoma ir būtume prilygę Gomorai. ¹⁸ „Malonėkite ateiti ir *spręskime bylą, „sako VIEŠPATS. „Nors jūsų nuodėmės †tamsiai raudonos, taps baltos kaip sniegas; nors jos yra raudonos kaip purpuras, taps kaip vilna.“

2

⁵ O Jokūbo namai, ateiškite ir vaikščiokime VIEŠPATIES šviesoje!

4

⁶ Ir bus pastogė kaip ūksmė dieną nuo kepinančios kaitros, / ir kaip prieglauda bei slėptuvė nuo audros ir lietaus.

5

²⁷ tarp *jų nebus nei pavargusio nei sulkumpančio; nė vienas nesnaus nei miegos; nei jų strėnų juosta bus atsišta, nei jų apavo dirželis bus nutrauktas.

---

* **1:18** „spręskime bylą“ – Arba „bylinėkimės“. † **1:18** „tamsiai raudonos“ – T. „kaip karminas“. * **5:27** „jų“ – Hbr. vyr. gim. vns., „jo“.

6

¹ Tais metas, kai mirė karalius Uzijas, mačiau Viešpatį, sėdintį aukštame ir pakeltame soste, ir jo apdaro šleifas pripildė šventyklą. ² Viršum jo stovėjo serafai; kiekvienas turėjo po šešis sparnus: dviem dengė savo veidą, dviem dengė savo kojas ir dviem skraidė. ³ Ir vienas šaukė kitam, sakydamas: „Šventas, šventas, šventas yra Kareivijų VIEŠPATS; *visa žemė pilna jo šlovės!“ ⁴ Ir nuo †šaukiančiojo balso svyravo durų staktos, ir namai prisipildė dūmų. ⁵ Tada aš tariau: „Vargas man! Nes aš esu žuvęs, kadangi aš esu nešvarių lūpų žmogus ir gyvenu nešvarių lūpų tautos tarpe, nes mano akys matė Karalių, Kareivijų VIEŠPATĮ.“

⁹ Ir jis tarė: „Eik ir sakyk šitai tautai: ‡*Klausyte klausykitės, tačiau nesupraskite, ir regėte regėkite, tačiau nesuvokite!*“ ¹⁰ Nutukink šitos tautos širdį, jų ausis apsunkink ir jų akis užmerk, kad jie nematytų akimis, negirdėtų ausimis, nesuprastų savo širdimis ir

---

* **6:3** „visa žemė pilna jo šlovės“ – Arba „visos žemės pilnatvė – jo šlovė“. † **6:4** „šaukiančiojo“ – Arba „šaukiančiųjų“, jeigu Hbr. žodis laikomas kuopiniu vns. ‡ **6:9** „Klausyte klausykitės, tačiau nesupraskite, ir regėte regėkite“ – Mt 13:14-15, Mk 4:12, Lk 8:10, Jn 12:39-40, Apd 28:25:27. Gal „Klausykitės ir klausykitės, bet nesupraskite (arba: „nepažinkite“, Iz 1:3), taip pat regėkite ir regėkite, bet nesuvokite“. Bendrai tariant Izraelio tauta jau peržengė ribą ir dėl to įvyks didelės nelaimės, po kurių liks tik 10 % tautiečių (13 eil.). Liepiamąja nuosaka Dievas reikalauja, kad jie girdėtų ir matytų, bet kadangi jau per vėlu atgailauti, Jis įsako, kad jokio supratimo ir suvokimo nebus iš tos kartos.

Šneatsiverstų, ir nebūtų išgydyti!“

7

⁹ Samarija *téra* *Efraimo †galva, o ‡Remalijo sūnus *téra* Samarijos galva. Jei netikėsite, tai neįsitvirtinsite. ¹⁴ Todėl pats Viešpats duos jums ženklą: štai mergelė taps nėščia ir pagimdys sūnų ir Špavadins jį vardu *Imanuelis.

8

¹³ Galybių VIEŠPATĮ – jį laikykite šventu! Jis gi – jūsų baimė, ir jis – jūsų išgąstis! ¹⁷ O aš lauksiu VIEŠPATIES, kuris slepia savo veidą nuo Jokūbo namų, ir *juo grįsiu savo viltis. ¹⁹ Ir kai jie jums tars: „Kreipkitės į turinčius †namų dvasių ir į ‡žynius, kurie čirškia ir murmena“, – argi kuri nors tauta neturėtų kreiptis į savo Dievą?! *Argi jie turėtų gyvuju labai kreiptis į mirusiųosius?!* ²⁰ *Kreipkitės į įstatymą ir liudijimą: jeigu jie nekalba pagal šitą žodį, tai todėl, kad juose nėra Ššviesos.*

---

§ 6:10 „neatsiverstų“ – Hbr. כּוּשׁ (šūb); arba „neatsigręžtų“, „neatgailautų“. * 7:9 „Efraimo“ – Čia Efraimas atstovauja visai Izraelio tautai. † 7:9 „galva“ – T. y. „valdovas“. ‡ 7:9 „Remalijo sūnus“ t. y. Pekachas, kuris minėtas 7:1 eil. § 7:14 „pavadins“ – Arba „tu, *mergele*, pavadinsi“. * 7:14 „Imanuelis“ – NT „Emanuelis“ (Mt 1:23). * 8:17 „juo grįsiu savo viltis“ – Arba „jo lauksiu“. † 8:19 „namų dvasių“ – Terminas „namų dvasios“ rodo į blogąsias dvasias, kurios padeda sąmoningai tarnaujantiems Šetonui atlikti savo Dievui priešingą veiklą. ‡ 8:19 „žynius, kurie čirškia ir murmena“ – Žodžio „žynys“ tarmiškas sinonimas yra „šnibždūnas“. § 8:20 šviesos – Hbr.: aušros.

9

² Tauta, vaikščiojanti tamsoje, išvydo didžią šviesą; gyvenantiems mirties šešėlio krašte nušvito šviesa. ⁶ Nes kūdikis *yra mums gimęs, sūnus yra mums duotas, ir valdžia bus ant jo peties, ir jis bus vadinamas †Nuostabasis, Patarėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Taikos Kunigaikštis. ⁷ Jo valdžios didėjimui ir †taikai nebus galo Dovydo soste ir jo karalystėje, Škad ją įkurtų ir palaikytų teisingumu ir teisumu nuo dabar ir per amžius. Kareivijų VIEŠPATIES uolus užsidegimas tai įvykdys.

10

⁵ „Vargas Asirijai, mano pykčio vėzdai! Lazda jų rankoje – tai mano įtūžis. ⁶ Aš pasiūsiu ją pas *veidmainingą tautą ir prieš †žmones, ant kurių turiu rūstauti; duosiu jai įsaką, kad prisigrobtų grobio ir prisiplėštų prisiplėšiamo turto ir kad †juos sumindytų kaip gatvės purvą.

11

¹ Ir iš Jesės kelmo išdygs Atauga, ir iš jo šaknų

---

* **9:6** „yra mums gimęs“ – Arba „yra mums gimdytas“. † **9:6** arba: Nuostabus Patarėjas. † **9:7** „taikai“ – Arba „gerovei“, „pasisekimui“. § **9:7** „kad ją įkurtų ir palaikytų“ – Gal „jam įkuriant ir palaikant ją“. * **10:6** „veidmainingą“ – Arba „nedorą“, „iškraipytą“, „bedievę“. † **10:6** „žmones, ant kurių turiu rūstauti“ – T. „mano rūstybės žmones“. † **10:6** „juos sumindytų“ – T. „juos padarytų sumindžiotą vietą“.

išaugš *Atžala.

12

² Štai Dievas yra mano išgelbėjimas! Aš pasitikėsiu ir nebijosiu, nes mano stiprybė ir *mano* giesmė yra VIEŠPATS JEHOVA, ir jis man tapo išgelbėjimu! ³ Taigi, jūs su džiaugsmu sėmsite vandens iš išgelbėjimo šaltinių. ⁵ Giedokite gyrių VIEŠPAČIUI, nes jis padarė didingų dalykų! Tebūna tai žinoma visoje žemėje. ⁶ Krykštauk ir džiaugsmingai užtrauk gaidą, Siono *gyventoja, nes †didis yra tarp jūsų *esantis* Izraelio Šventasis!

14

¹¹ Nustumta žemyn į *kapą tavo puikybės, tavo styginių instrumentų skambesys. Po tavimi lervos yra ištiestos *tarsi guolis*, ir kirmėlės tave apkloja. ¹² Kaip tu iškritai iš dangaus, o †Liuciferi, ‡aušros sūnau! Tu esi nukirstas žemėn, kuris nusilpninai tautas! ¹³ Nes tu sakei savo širdyje: „Aš pakilsiu į dangų, aš iškelsiu savo sostą

---

* **11:1** „Atžala“ – Hbr. נֶצֶר (netser). Žr. Mt 2:23. Kitas hbr. žodis, צִיִּי (jonek) yra vartojamas Iz 53:2 („ūglis“, „atžala“, arba „gležna atauga“). * **12:6** „gyventoja“ – turbūt rodo į visą Izraelio tautą. † **12:6** „didis“ – kontekstas rodo, kad Jehova rodo savo didingumą didžiais veiksmais Izraelio labui. * **14:11** „kapą“ – T. „šeolą“. Arba „Pragarą“, „Mirusiųjų buveinę“. † **14:12** „Liuciferi“ – Arba „Šviečiantysis“, „Šviesnešy“. ‡ **14:12** „aušros sūnau“ – Plg. Apr 22:16, kur Mesijas, Viešpats Jėzus Kristus, yra vadinamas „šviesi ir aušrinė žvaigždė“. Šėtonas geidžia užimti Jo vietą.

viršum ŠDievo žvaigždžių, ir aš atsisėsiu ant *susirinkimo kalno †Šiaurės tolimiausiose vietose, ¹⁴ aš pakilsiu virš debesų aukštybių, aš prilygsiu Aukščiausiam! ¹⁵ Tačiau tu būsi nustumtas į ‡pragarą, į tolimiausias duobės vietas. ¹⁶ Tie, kurie tave matys, spoksos į tave ir apžiūrinės tave, *klausdami*: „Ar tai tas vyras, kuris sudrebino žemę, kuris sukretė karalystes, ¹⁷ kuris pasaulį padarė kaip dykumą ir sugriovė jo miestus, kuris savo belaisvių nepaleido namo?

17

⁷ Tą dieną žmogus atsižvelgs į savo Kūrėją, ir jo akys krypts į Izraelio Šventąjį. ⁸ Ir jis neatsižvelgs į aukurus, savo rankų darbą, ir nebežiūrės į tai, ką padarė jo pirštai, nei į dievukstulpius, nei į *saulės atvaizdus.

25

¹ O VIEŠPATIE, tu esi mano Dievas! Aš aukštinsiu tave, aš girsiu tavo vardą, nes tu padarei nuostabius *dalykus*, seniai *sugalvotus*

Š **14:13** „Dievo žvaigždžių“ – T. y. Dievo angelai (Job 38:7).

* **14:13** „susirinkimo kalno“ – T. y. vieta, kur teismas vyksta; plg. Ps 82:1. † **14:13** „Šiaurės“ – Poetiškai tai rodo į Dangų,

į Dievo buveinę. ‡ **14:15** „pragarą“ – Hbr. „šeolą“.

* **17:8** „saulės atvaizdus“ – Hbr. žodis חַמָּן (hamman) yra kilęs iš žodžio חַמָּה (hammah), t. y. „karštis“. Iš jo etimologijos manoma, kad nurodo saulės atvaizdus arba smilkalų (karštus) aukurus. Bet ir paprastuose aukuruose buvo deginama, todėl ir jie būdavo „karšti“.

patikimus ir *neabejotamus planus. ⁴ Nes tu buvai †stiprybė ‡bejėgiui, stiprybė Šstokojančiam jo varge, priebėga nuo audros, ūksmė nuo kaitros. Mat *bauginančių galingųjų siautulyš – kaip audra, *atsimušianti į sieną*. ⁸ Jis pergalėje praris mirtį ir Viešpats JEHOVA nušluostys ašaras nuo visų veidų ir savo tautos gėdą jis pašalins nuo visos žemės, nes VIEŠPATS *tai* pasakė. ⁹ Tądien *jie* sakys: „Štai mūsų Dievas, kurio laukėme, ir jis mus išgelbsti! Tai VIEŠPATS, kurio laukėme! Džiūgaukime ir linksminkimės dėl jo išgelbėjimo!

26

³ Tu išlaikysi *tobuloje ramybėje *tą, kurio* †mąstymas ‡nesvyruoja *nuo tavęs*, nes jis pasitiki tavimi. ⁴ Pasitikėkite VIEŠPAČIU per amžius, nes ŠVIEŠPATYJE JEHOVOJE *yra* amžina *uola. ⁸ Be to, mes laukėme tavęs, o VIEŠPATIE, tavo teismo nuosprendžių kelyje; †siela žavisi tavo vardu ir tavo atminimu.

* **25:1** „neabejotamus“ – Arba „tiesą atitinkančius“. † **25:4** „stiprybė“ – Arba „tvirtovė“ (2 k.). ‡ **25:4** „bejėgiui“ – T. y., neturinčiam nė turto, nė įtakos. § **25:4** „stokojančiam“ – T. y., tam, kuriam reikia materialinės pagalbos arba apsaugos.

* **25:4** „bauginančių galingųjų“ – Arba „nuožmiųjų“, „aršiųjų“, „smurtininkų“. * **26:3** „tobuloje ramybėje“ – Hbr. „ramybėje, ramybėje“. † **26:3** „mąstymas“ – Arba „planas“, „sumanymas“, gal „tikslas“. ‡ **26:3** „nesvyruoja“ – T. „yra tvirtas“. § **26:4** „VIEŠPATYJE JEHOVOJE“ – Arba „JEHOVOJE, būtent JEHOVOJE“; žr. Iz 12:2. * **26:4** „uola“ t. y. „stiprybė“, „nepajudinamumas“. † **26:8** „siela žavisi“ – hbr. „sielos žavesys (arba „ilgesys“) yra į“.

27

⁵ Arba jis tegul priima mano *stiprybę – tesudaro taiką su manimi! Taiką tesudaro su manimi!

28

⁵ Tą dieną Kareivijų VIEŠPATS taps šlovingu vainiku bei puikia diadema savo tautos likučiui, ¹⁶ Todėl taip sako Viešpats DIEVAS: „Štai aš *dedu Sione pamatui Akmenį, išbandytą Akmenį, brangų kertinį Akmenį, tvirtą pamatą: kas tiki *juo*, tas †neskubės.

29

¹³ Todėl Viešpats tarė: „Kadangi ši tauta artinasi *prie manęs* savo burna ir savo lūpomis mane gerbia, bet savo širdį atitolino nuo manęs, ir jų *baimę manęs tesudaro išmokyti žmonių †įsakymai, ²⁴ Klaidžiojantys dvasia susipras, murmantieji priims pamokymą.

---

* **27:5** „stiprybę“ – Arba „tvirtovę“, „apsaugą“, „stiprybės vietą“.

* **28:16** „dedu“ – Hbr. perfektyvas gali būti suprantamas kaip pranašystės perfektyvas, kuris nusako būsimą įvykį tarsi jau būtų įvykęs. † **28:16** „neskubės“ – T. y. nereikės dėl panikos pabėgti kur, nes bus to Kertinio Akmens saugomas. NT aiškia moko, kad šis Akmuo yra Mesijas (Rom 9:33, 10:11) ir kas ST yra „neskubės“ NT yra „nebus sugédintas“. * **29:13** „jų baimę manęs tesudaro išmokyti žmonių įsakymai“ – T. „jų baimė manęs yra išmokytas žmonių įsakymas (paliepimas, taisyklės nustatymas, norma)“. † **29:13** „įsakymai“ – Hbr. vns. Arba „kanonai“ (griežtai saugoma norma). Žr. Mt 15:9; Mk 7:7.

30

18 Ir todėl VIEŠPATS lauks, kad jis būtų jums maloningas, ir todėl jis bus išaukštintas, kad jis jūsų pasigailėtų, nes VIEŠPATS yra *teisingumo Dievas. Palaiminti visi, kurie jo laukia! 19 O Siono tauta, gyvenanti Jeruzalėje, tu daugiau nebeverksi! Tavo šauksmui skambant, jis tikrai bus maloningas tau; kai tik jis išgirs, tau atsilieps. 21 Ir kai nukrypsite į dešinę ar į kairę, tavo ausys girdės žodį, tau iš užnugario nurodantį: „Tas yra kelias; eikite juo.“

32

2 Ir *žmogus bus lyg prieglobstis nuo vėjo ir lyg slėptuvė nuo audros, lyg vandens upeliai sausoje dykvietėje, kaip didžiulės uolos šešėlis saulės nudegintame krašte. 7 Ir niekšo priemonės blogos; jis sumano nedorų planų, kad pražudytų †varguolius melagingais žodžiais, net kai ‡vargšas kalba teisybę. 17 Teisumo poveikis bus taika, o teisumo padarinys – ramumas ir saugumas amžinai. 18 Tada mano tauta gyvens ramioje buveinėje, saugiuose šnamuose, atvangoje atilsio vietose,

---

* 30:18 „teisingumo Dievas“ – Arba „teisybės Dievas“, „teisingasis Dievas“. * 32:2 „žmogus“ – Hbr. אִישׁ (iš); arba „vyras“. Remiantis tuo, kas parašyta Iz 32:1, čia nurodoma į karalių (Mesiją) ir į Jo tarnus, kurie valdo kartu su Juo. † 32:7 „varguolius“ – Arba „prispaustuosius“, „nuolankiuosius“, „romiuosius“, „nužemintuosius“. ‡ 32:7 „vargšas kalba teisinga“ t. „vargšo kalbėjimas yra teisingas“. § 32:18 „namuose“ – Arba „buveinėse“.

33

⁵ VIEŠPATS yra išaukštintas, nes jis gyvena aukštybėse; Sioną pripildė teisingumo ir teisumo. ⁶ Jisai bus jūsų laikų patvarumas – išgelbėjimo pilnatvės, išminties ir pažinimo lobis. VIEŠPATIES baimė – jo turtas!

34

¹⁶ Suieškokite VIEŠPATIES *knygoje ir skaitykite: †nei vieno iš jų netrūks, nei vienas nepasiges savo ‡patelės; nes Štai įsakė mano burna, ir jo dvasia jas surinko.

35

⁴ Sakykite *bailiaširdžiams: „Būkite stiprūs, nebijokite! Štai jūsų Dievas kerštaudamas ateis, atlygindamas Dievas ateis ir jus išgelbės.“ ¹⁰ Ir VIEŠPATIES išpirktieji sugrįš ir ateis į Sioną †krykštaudami, ir amžina linksmybė *liks* jiems

---

* **34:16** „knygoje“ – Arba „ritinyje“. † **34:16** „nei vieno [...] nei vienas“, „juos“, „savo“ – Hbr. kalboje moteriškos giminės žodžiai, todėl gali būti „nei vienos [...] nei viena“, „jas“, „savo“; gali rodyti vien tik į Iz 34:15b eilutėje išvardintus paukštus, kurių visi pavadinimai hbr. yra mot. gim., arba gali rodyti į visus gyvūnus, išvardintus Iz 34:14b-15, nes ir jų hbr. pavadinimai yra vien tik mot. gim. ‡ **34:16** „patelės“ – Arba „antrosios pusės“. § **34:16** „tai įsakė mano burna“ – kadangi hbr. tekstas gali reikšti „mano burna tai įsakė“ arba „Jis tai įsakė per mano burną“, parinktas tokia liet. teksto žodžių tvarka, kuri leidžia suprasti „burna“ kaip arba vardininko arba įnagininko linksnio.

* **35:4** „bailiaširdžiams“ – T. „skubėjančių širdžių žmonėms“.

† **35:10** „krykštaudami“ – Arba „džiaugsmingai sušukdami“.

ant galvos. Jie ėgis džiaugsmą ir linksmybę, sielvartas ir dejavimas bėgs šalin.

38

¹⁷ Štai, kad būtų *ramybė, man buvo *skirta* didelė kartybė. Bet tu mylėjai mano sielą *išgelbėdamas* ją iš †naikinimo duobės, nes tu visas mano nuodėmes nusviedei sau už nugaros. ²⁰ VIEŠPATIS *pasiruošęs* mane išgelbėti. Todėl grosime mano giesmes styginiais instrumentais per visas savo gyvenimo dienas prie VIEŠPATIES namų!

39

⁸ Tada Chezekijas atsakė Izaijui: „VIEŠPATIES žodis, kurį man pasakei, yra geras.“ Jis taip pat pasakė: „Mano dienomis bus taika ir *stabilumas.“

40

¹ „Guoskite, guoskite mano tautą! – sako jūsų Dievas. – ⁵ ir VIEŠPATIES šlovė bus apreiškta, ir *visa žmonija drauge *ją* išvys, nes VIEŠPATIES burna *tai* kalbėjo“. ⁶ Balsas tarė: „Šauki!“ Ir jis tarė: „Ką man šaukti?“

---

* **38:17** „ramybė“ – hbr. žodžio reikšmė yra plati: „gerovė“, „taika“, „sėkmė“, „saugumas“, „pasisekimas“. † **38:17** „naikinimo“ – gal „nebuvimas“, t. y., iš nebuvimo tarp gyvųjų. * **39:8** „stabilumas“ – arba „tiesa“, „saugumas“; hbr. žodis įvairiai verčiamas; esmė yra nepajudinamumas. * **40:5** „visa žmonija“ – T. „kiekvienas kūnas“; arba „visokie žmonės“, t. y. ne tik žydai, bet ir kitataučiai.

†Kiekvienas kūnas yra žolė, ir visas jų †grožis – kaip lauko gėlė. ⁷ Žolė sudžiūsta, gėlė nuvysta, nes VIEŠPATIES Šdvasia pučia į ją. Iš tikrųjų tauta yra žolė. ⁸ Žolė sudžiūsta, gėlė nuvysta, bet *žodis nuo mūsų Dievo pasiliks per amžius. ¹¹ Kaip ganytojas jis ganyt savo kaimenę, savo ranka surinks avinėlius, nešios juos prie krūtinės, švelniai vedžios žindančias avis. ²² Tai jis, kuris sėdi viršum žemės †skritulio, ir jos gyventojai atrodo kaip žiogai, kuris ištiesia dangus kaip užuolaidą ir išskleidžia juos tarsi gyvenamą palapinę, ²⁸ Ar tu nesi sužinojęs, ar tu nesi girdėjęs? Amžinasis Dievas, VIEŠPATS, †visų žemės pakraščių Kūrėjas, nepailsta ir nepavargsta; jo supratimas neištiriamas. ²⁹ Jis duoda nuvargusiam jėgų ir bejėgiui daugina stiprybę. ³¹ bet tie, kurie laukia VIEŠPATIES, Šatnaujins jėgas: jie pakils sparnais kaip ereliai, jie bėgs ir nepavargs, jie vaikščios ir nepails.

41

¹⁰ Nebijok, nes aš *esu* su tavimi; nesidairyk baimingai, nes aš tavo Dievas. Aš sustiprinsiu tave ir tikrai padėsiu tau, aš tikrai laikysiu tave

---

† **40:6** „Kiekvienas kūnas“ – T. y. visi žmonės arba visa tauta (žr. Iz 40:7). † **40:6** „grožis“ – Hbr. **תִּצְהַר** (chesed) čia yra ypač sunkiai verčiamas. Plg. I Pt 1:24. § **40:7** „dvasia“ – Arba „vejas“, „kvapas“. * **40:8** „žodis nuo mūsų Dievo“ – Arba „mūsų Dievo žodis“. † **40:22** „skritulio“ – Arba „skliauto“. † **40:28** „visų žemės pakraščių“ – T. „žemės tolimiausių vietų“; tai kalbos figūra „merism“. § **40:31** „atnaujins“ – Hbr. „pakeis“, t. y., buvusius jėgas pakeis naujos jėgos.

savo teismo dešine. ¹¹ Štai visi, kurie buvo įsiutę prieš tave, gėdysis ir paraus iš sarmatos. Taps niekais ir pražus tie, kurie *kovoja su tavimi. ¹³ Nes aš, VIEŠPATS, tavo Dievas, laikau tavo dešinę ranką ir tau sakau: „Nebijok, aš tau padėsiu!

42

¹ „Štai mano Tarnas, kurį palaikau, mano išrinktasis, kuriuo gėrisi mano siela! Aš uždėjau ant jo savo Dvasią; jis *iškels viešumon teisingumą †tautomis. ² Jis nešauks ir nepakels savo balso, neduos girdėti gatvėje savo balso. ³ Jis nenulauš palaužtos nendrės ir neužgesins gruzdančio dagčio; jis ‡iškels viešumon teisingumą pagal tiesą.

⁵ Taip sako Dievas, VIEŠPATS, tas, kuris sukūrė dangus ir juos ištiesė; tas, kuris Šištiesė žemę ir tai, kas iš jos išauga; tas, kuris duoda alsavimą žmonėms ant jos ir dvasią joje vaikščiojantiems: ⁸ Aš esu JEHOVA, tai mano vardas. Aš neduosiu savo garbės kitam, nei savo šlovės *raižybos kūriniams. ⁹ Štai ankstesnieji dalykai jau įvyko, ir aš skelbiu naujus dalykus; aš jums pranešu

* **41:11** „kovoja“ – Arba „vaidijasi“, „bylinėjasi“, „ginčijasi“.

* **42:1** iškels viešumon teisingumą“ – T. „išneš teisingumą“; gal „praneš teisingumą“, „įvykdys teisingumą“. Plg. Iz 42:3, Ps 37:6.

† **42:1** „tautomis“ – Arba „kitataučiams“, „Dievui svetimoms tautoms“ ar pan. ‡ **42:3** iškels viešumon teisingumą“ – T. „išneš teisingumą“; gal „praneš teisingumą“, „įvykdys teisingumą“. Plg. Iz 42:1, Ps 37:6. § **42:5** „ištiesė žemę“ – žr. Ps 136:6, Iz 44:24.

* **42:8** „raižybos kūriniams“ – Arba „stabams“.

prieš jiems pasirodant. ¹⁶ Vesių akluosius jiems nežinomu keliu, juos vesių jiems nepažįstamais takais. Tamsą prieš juos pavirsiu šviesa ir vingiuotus *keliu*s tiesiais. Tokie yra dalykai, kuriuos darysiu ir jų neapleisiu.

43

¹ Bet dabar taip sako VIEŠPATS, kuris sukūrė tave, o Jokūbai, tai yra tas, kuris supavidalino tave, o Izraeli: „Nebijok, nes aš išpirkau tave, *pašaukiau tave vardu, tu *esi* mano! ² Kai tu eisi per vandenį, aš būsiu su tavim, ir *kai eisi* per upes, jos tavęs nepaskandins. Kai žengsi per ugnį, nesudegsi, ir liepsna †tavęs neapdegins. ¹⁰ Jūs *esate* mano liudytojai, – sako VIEŠPATS, – ir mano tarnas, kurį išsirinkau, kad pažintumėte *mane* ir manimi tikėtumėte ir suprastumėte, jog aš *esu* †tas. Pirma manęs nebuvo supavidalintas joks dievas ir po manęs jokio nebus. ¹¹ Aš, aš *esu* VIEŠPATS, ir be manęs nėra išgelbėtojo. ²⁵ Aš, aš *esu* tas, kuris išdildau tavo nusižengimus dėl savęs, ir tavo nuodėmių neatminsiau.

44

³ Nes aš išliesiu vandens ant *ištroškusios *žemės* ir sroves ant sausumos; išliesiu savo Dvasią ant tavo †sėklos ir savo Palaimą ant tavo

---

* **43:1** „pašaukiau tave vardu“ – T. „tavo vardu pašaukiau“. † **43:2** „tavęs neapdegins“ – Hbr. „tavyje nedegs“. ‡ **43:10** „tas“ – T. y. tikras Dievas, kuris iš anksto praneša apie būsimus dalykus. * **44:3** „ištroškusios *žemės*“ – T. „ištroškusiojo / ištroškusiosios“. † **44:3** „sėklos“ – T. y. „palikuonių“.

atžalų. ²⁴ Taip sako VIEŠPATS, tavo Išpirkėjas, ir tas, kuris tave pavidalino †iščiose: „Aš *esu* VIEŠPATS, kuris padarau visa, kuris vienas ištiesiau dangus, kuris Šniekam nepadedant išskleidžiau žemę,

45

² Aš pats eisiu pirma tavęs ir sulyginasiu kalnus. Žalvario duris sudaužysiu ir geležies užšovus nukaposiu. ⁵ Aš *esu* VIEŠPATS, ir nėra kito – be manęs nėra Dievo! Aš apjuosiau tave, nors nepažįsti manęs, ⁶ kad jie žinotų nuo saulės patekėjimo ir nuo vakarų, jog be manęs nėra kito. Aš *esu* VIEŠPATS, ir nėra kito! ⁷ Aš pavidaliniu šviesą ir sukuriu tamsą; aš darau *gerovę ir sukuriu nelaimę; aš, VIEŠPATS, visa tai darau. ¹⁷ Izraelis bus išgelbėtas VIEŠPATYJE amžinu išgelbėjimu! Jūs neturėsite gėdytis ir parausti iš sarmatos per amžių amžius! ¹⁸ Nes taip sako VIEŠPATS, kuris sukūrė dangus – jis *yra* pats Dievas, kuris supavidalino žemę ir ją padarė; jis ją įtvirtino, jis sukūrė ją ne dykvietei *būti, bet* jis ją supavidalino apgyvendinimui: „Aš *esu* VIEŠPATS, ir nėra kito. ²² †Atsigręžkite į mane ir ‡būsime išgelbėti, visi žemės pakraščiai,

---

‡ 44:24 „iščiose“ – Arba „nuo pat iščių“. § 44:24 „niekam nepadedant“ – Hbr. idioma „kas buvo su manimi?“.

* 45:7 „gerovę“ – Arba „ramybę“, „ramumą“, t. y. ramų gyvenimą.

† 45:22 „Atsigręžkite“ – Arba „Savo veidus sukite į mane“, t. y. nukreipkite dėmesį į mane, kad būtume tarsi veidas į veidą.

‡ 45:22 „būsime išgelbėti“ – Arba „būkite išgelbėti“. Žr. išnašą Pat 4:4 apie hbr. gramatinę sandarą.

nes aš Dievas, ir nėra kito!

47

² *Paimk girnas ir malk miltus! Atidenk savo †plaukus, ‡nuo kojų nutrauk banguotą drabužio dalį, apsinuogink šlaunis ir pereik per upes.

³ Bus atidengtas tavo nuogumas, Štai yra tavo gėda bus matoma. Aš atkeršysiu, ir nesusitiksiu su tavimi kaip įprastai su žmogumi susitinkama.

⁴ Mūsų atpirkėjas yra kareivijų VIEŠPATS, jo vardas yra Izraelio Šventasis.1.

48

⁸ Aišku, tu negirdėjai; aišku, nežinojai; aišku, nuo seno tavo ausis nebuvo atverta; nes aš žinojau, kad tu būtum pasielgęs labai neištikimai, ir nuo iščių tave vadino nusizengėliu. ¹⁸ O, kad tu būtum klausęs mano įsakymų! Tavo ramybė būtų buvusi kaip upė, ir tavo teisumas – kaip jūros bangos. ²² „Nedorėliui nėra ramybės“, – sako VIEŠPATS.

49

⁵ „O dabar, – sako VIEŠPATS, kuris nuo iščių mane supavidalino būti jo Tarnu ir sugrąžinti Jokūbą jam, – nors Izraelis dar nesurinktas pas

* **47:2** „Paimk girnas ir malk miltus“ – Pranašystė, kad chaldėjai bus ištremti ir bus priversti atlikti sunkiausius ir juodžiausius darbus, kuriuos atlikdavo vergai ir vergės. † **47:2** „plaukus“ – Gal „šydą“. Heb. žodis לְשֹׁבֵל (šobel) vartojamas tik čia ir Gg 4:1, 3; 6:7. ‡ **47:2** „nuo kojų nutrauk banguotą drabužio dalį“ – Arba „atitrauk drabužio valktį“. § **47:3** „tai yra“ – Arba „ir“, „taip“.

jį, būsiu *šlovingas VIEŠPATIES akyse ir mano Dievas bus mano stiprybė – ¹⁵ Ar gali moteris pamiršti savo žindomą vaiką, kad nepasigailėtų savo iščių sūnaus? Net †tokios gal ir pamirš, tačiau tavęs nepamiršiu aš.

50

⁴ Viešpats DIEVAS davė man išmokytojų liežuvį, kad gebėčiau žodžiu *stiprinti nuvargusį. Kas rytą jis žadina, žadina man ausį, kad klausyčiausi kaip išmokytieji. ⁵ Viešpats DIEVAS atvėrė man ausį, ir aš nemaištavau, atgal nesitraukiau. ⁶ Savo nugarą daviau mušantiems ir savo †skruostus – raunantiems *man* barzdą, aš neslėpiau savo veido nuo sugėdinimo ir spjaudymo.

51

¹¹ Ir VIEŠPATIES išpirktieji sugriš ir ateis į Sioną *krykštaudami, ir amžina linksmybė *liks* jiems ant galvos. Jie įgis džiaugsmą ir linksmybę, sielvartas ir dejavimas bėgs šalin. ¹² Aš, aš *esu* tas, kuris jus guodžia! †Kas tu *esi*,

---

* **49:5** „šlovingas“ – Arba „pagerbtas“. † **49:15** „tokios“ – T. „šitos“. * **50:4** „stiprinti“ – Hbr. žodis vartojamas tik čia; gali reikšti „gebėti žodį perduoti“, „gebėti žodžiu palaikyti / padrąsinti / padėti“ arba pan. † **50:6** „skruostus“ – Arba „žandus“. * **51:11** „krykštaudami“ – Arba „džiaugsmingai sušukdami“. † **51:12** „Kas tu esi“ – A. Jurėnas (2000 m.) išvelgia idiomatinę išraišką ir verčia „Kaip čia yra [...]?“. Ta pati hbr. sandara vartojama tik Rūt 3:16.

kad bijai žmogaus, kuris miršta, ir †adomiečio, kuris Šbus atiduotas *kaip* žolė,

52

¹³ Štai mano *Tarnas elgsis išmintingai, jis bus iškeltas, bus išaukštintas ir bus labai prakilnus. ¹⁵ Taip jis apšlakstys daugelį tautų. Karaliai užčiaups savo burnas dėl jo, nes jie pamatys *tai*, ko *niekada* nebuvo jiems apsakytą, ir susimąstys *apie tai*, ko *niekada* nebuvo girdėję.“

53

¹ **Kas tikėjo girdima mūsų žinia, ir VIEŠPATIES ranka – †kuriam ji buvo apreikšta?* ² Nes jis išaugs jo akivaizdoje kaip †ūglis ir kaip šaknis iš sausos žemės. Jis neturi nei Šgeros formos, nei didingumo, ir kai žiūrime į jį, nėra išvaizdos, kad jo norėtume. ³ Jis yra paniekintas ir žmonių atmetas, skausmų vyras, ligą pažįstas, paniekintas kaip *toks*, nuo kurio slepiami veidai; jo aukštai nevertinome ir mes. ⁴ Tikrai jis užnešė mūsų negalias ir nešiojo mūsų ligas, o mes jį laikėme ištiktu,

‡ **51:12** „adomiečio“ – T. „Adomo (žmogaus, žmonijos) sūnaus“; išversta čia žodžiu „adomietis“ ryškinant, kad išversta iš kito hbr. žodžio negu tas, kuris vartojamas anksčiau šioje eilutėje (enoš). § **51:12** „bus atiduotas“ – Arba „bus padarytas“.

* **52:13** „Tarnas elgsis išmintingai“ – Arba „Tarnui gerai klosis“, „Tarnui seksis“. * **53:1** „Kas tikėjo ...“ – Jn 12:38, Rom 10:16. † **53:1** „kuriam“ – Arba „ant ko“. ‡ **53:2** „ūglis“ – Arba „atžala“, „gležna atauga“. Žr. Iz 11:1 išnašą. § **53:2** „geros formos“ – Arba „pavidalo“.

Dievo smogtu ir *kamuojamu. ⁵ Tačiau jis buvo †sužeistas dėl mūsų maištavimų, ‡sumuštas dėl mūsų Škalčių. Ant jo krito bausmė, kad mums būtų *ramybė ir jo †žaizdomis esame išgydyti. ⁶ Mes visi buvome paklydę kaip avys, kiekvienas sukome į savo kelią, bet VIEŠPATS uždėjo ant jo mūsų visų ‡kalbę. ⁷ Jis buvo engiamas ir Škamuojamas, tačiau jis neatvėrė savo burnos; kaip avinėlis, vedamas pjauti ir kaip avis, tylinti prieš savo kirpėjus, jis neatvėrė savo burnos. ⁸ Jis buvo paimtas iš *kalėjimo ir iš teismo. O kas iš jo kartos apmąstys? Nes jis buvo atkirstas nuo gyvųjų šalies, ant jo krito smūgis už mano tautos nusizengimą. ¹² Todėl aš duosiu jam dalį tarp didžiūnų, ir su galingaisiais jis pasidalys grobį – dėl to, kad jis atidavė savo sielą mirčiai ir buvo priskirtas prie maištininkų. Jis ir †prisiėmė daugelio nuodėmę ir užtarė maištininkus.

---

* **53:4** „kamuojamu“ – Hbr. žodis apima ir nužeminimą. Arba „prispaustu“. † **53:5** „sužeistas“ – Arba „perdurtas“. ‡ **53:5** „sumuštas“ – Arba „sutraiškytas“. § **53:5** „kalčių“ – Arba „neteisybių“, „nedorybių“, „blogadarybių“, „kaltės vertų veiksmų“, „blogų veiksmų“; t. y. nukrypimai nuo to, kas teisinga, nuo Dievo nustatytos normos. * **53:5** „ramybė“ – Arba „taika su Dievu“, „gerovė“, „laimė“. † **53:5** „žaizdomis“ – Hbr. „žaizda“ (vns.); arba „sužalojimu“, „rumbais“, „kirčių žymėmis“. ‡ **53:6** „kalbę“ – Arba „neteisybę“, „nedorybę“, „blogadarybę“, „kaltės vertą veikimą“, „blogą veiksmą“; t. y. nukrypimas nuo to, kas teisinga, nuo Dievo nustatytos normos. § **53:7** „kamuojamas“ – Hbr. žodis apima ir nužeminimą. Arba „prispaudžiamas“.

* **53:8** „kalėjimo“ – Arba „sulaikymo“. † **53:12** „prisiėmė“ – Arba „nešiojo“.

54

⁸ Išliedamas *apmaudą, aš paslėpiau akimirksnį savo veidą nuo tavęs, tačiau su amžinu geranoriškumu tavęs pasigailėsiu,“ sako VIEŠPATS, tavo Išpirkėjas. ¹³ Visi tavo vaikai bus VIEŠPATIES pamokyti ir didelė bus tavo vaikų +ramybė. ¹⁷ Joks ginklas, †nukaltas Štau pulti, neturės sėkmės, ir kiekvieną liežuvį, kuris kelsis *teistis †su tavimi, tu įrodysi esant kaltą. Toks yra VIEŠPATIES tarnų paveldas, ir jų teisumas yra iš manęs,“ – sako VIEŠPATS.

55

¹ „Ei, visi, kurie trokštate, ateikite prie vandenių, – ir kas neturi pinigų, – ateikite, pirkite ir valgykite! Taip, ateikite, pirkite vyno ir pieno be pinigų ir be užmokesčio! ² Kodėl jūs leidžiate pinigus už *tai, kas nėra duona* ir savo triūso atlygį už *tai, kas nepasotina?* Klausykite manęs atidžiai ir valgykite *tai, kas gera*, ir tesimėgauja jūsų siela *riebumais. ³ †Palenkite savo ausį ir ateikite pas mane, klausykite, ir jūsų siela bus gyva! Ir aš patvirtinsiu su jumis amžiną sandorą – patikimą, didį gailestingumą Dovydui. ⁶ Ieškokite VIEŠPATIES, kol galima jį rasti,

---

* 54:8 „apmaudą“ – Arba „rūstybę“. † 54:13 arba: gerovė, sėkmė. ‡ 54:17 „nukaltas“ – T. „supavidalintas“. § 54:17 „tau pulti“ – T. „prieš tave“, bet galėtų būti suprantamas kaip „tavo akivaizdoje“. * 54:17 „teistis“ – T. „į teismą“, „į teisingumą“. † 54:17 „su tavimi“ – T. „prieš tave“. * 55:2 „riebumais“ t. y. „geriausiais valgiais“, kaip Job 36:16. † 55:3 „Palenkite savo ausį“ t. y. „Rūpestingai klausykitės“.

šaukitės jo, kol jis arti! ⁷ Nedorėlis tepalieka savo kelią ir neteisus žmogus savo mintis; teatsisuka jis į VIEŠPATĮ, ir jis jo pasigailės, †tai yra, į mūsų Dievą, nes jis Šgausiai atleis. ⁸ „Nes mano mintys – ne jūsų mintys, ir mano keliai – ne jūsų keliai, – sako VIEŠPATS, – ⁹ nes kaip dangūs aukštesni už žemę, taip mano keliai aukštesni už jūsų kelius ir mano mintys – už jūsų mintis. ¹¹ taip bus ir mano žodis, kuris išeina iš mano burnos: jis nesugriš pas mane bergždžias, bet įvykdys tai, ko aš noriu, ir bus sėkmingas *tame*, dėl ko jį siunčiu.

56

⁵ Aš savo namuose ir savo sienų viduje duosiu jiems vietą, taip pat vardą, geresnį už sūnus ir dukteris; aš *jiems duosiu amžiną vardą, kuris nebus sunaikintas.

57

¹⁵ Nes taip sako Aukštasis ir *Prakilnūs, †turintis nuolatinę buveinę amžinybėje, kurio vardas yra Šventasis: „Aš †turiu nuolatinę buveinę aukštoje ir šventoje *vietoje*, taip pat pas

---

‡ 55:7 „tai yra, į“ – Arba „ir į“. § 55:7 „gausiai atleis“ – Arba „padaugins atleidimą“. * 56:5 „jiems“ – Arba „tokiam“, „kiekvienam iš jų“; hbr. žodis yra vienaskaitinis. * 57:15 „Prakilnūs“ – Arba „Išaukštintasis“. † 57:15 „turintis nuolatinę buveinę“ – Arba „gyvenantis“. ‡ 57:15 „turiu nuolatinę buveinę“ – Arba „gyvenu“.

tą, kuris yra palaužtos ir nusižeminusios dvasios, kad Šatgaivinčiau nusižeminusiųjų dvasią ir atgaivinčiau palaužtųjų širdį. ¹⁸ Aš mačiau jo kelius, bet aš išgydysiu jį ir vedžiosiu jį, taip pat gražinsiu paguodos jam ir tiems, kurie raudėjo dėl jo. ¹⁹ Aš kuriu lūpų vaisių: Ramybė, ramybė *esančiam* toli ir *esančiam* arti! – sako VIEŠPATS, – ir aš jį išgydysiu. ²⁰ Bet nedorėliai yra kaip sudrumsta jūra, kai ji negali nurimti, kurios vandenys išmeta dumblą ir purvą. ²¹ Nedorėliui nėra ramybės“, „sako mano Dievas.

58

¹¹ Ir VIEŠPATS visuomet tave vedžios, ir sauros išdegintose vietovėse tavo sielą pasotins, ir sustiprins tavo kaulus. Tu gi būsi kaip laistomas sodas, ir kaip versmė, kurios vandenys neišsenka. ¹² Ir *kurie bus* iš tavęs atstatys senuosius griuvėsius, tu iškelsi daugelio kartų pamatus, ir tave vadins spragų užtaisytuju, gyvenamų *vietovių* *takų atstatytuju.

59

¹ Štai, VIEŠPATIES ranka nėra sutrumpėjusi, kad negalėtų išgelbėti, nei jo ausis apkurtusi, kad negalėtų išgirstų. ² Bet jūsų *nedorybės

Š **57:15** „atgaivinčiau [...] dvasią ir atgaivinčiau [...] širdį“ – Arba „naujai suteikčiau gyvybę / gyvybingumą [...] dvasiai ir naujai suteikčiau gyvybę / gyvybingumą [...] širdžiai“. * **58:12** „takų“ – Arba „gatvių“. * **59:2** „nedorybės“ – Arba „kaltės“, „neteisybės“, „nedorybės“, „blogadarybės“, „kaltės verti veiksmai“, „blogi veiksmai“; t. y. nukrypimas nuo to, kas teisinga, nuo Dievo nustatytos normos.

atskyrė jus nuo jūsų Dievo ir jūsų nuodėmės paslėpė *jo* veidą, kad jis nesiklausytų. ¹⁵ Taip pat tiesos trūksta, ir kas šalinasi nuo blogio, pasidaro grobiu. Ir VIEŠPATS matė ir *jo* akyse tai buvo bloga, kad nebuvo teisingumo. ¹⁶ Ir jis matė, kad nebuvo žmogaus, ir †nusistebėjo, kad nebuvo užtarėjo; todėl *jo* paties labui išgelbėjo *jo* paties ranka, ir *jo* teisumas jį palaikė. ²¹ „O dėl manęs, šita *yra* mano sandora su jais, – sako VIEŠPATS. – Mano Dvasia, kuri *yra* ant tavęs, ir mano žodžiai, kuriuos įdėjau į tavo burną, nepasitrauks nuo tavo burnos, nei nuo tavo †sėklos burnos, nei nuo tavo sėklos sėklos burnos nuo dabar ir per amžius,“ – sako VIEŠPATS.

60

¹⁹ Saulė nebebus tau šviesa dieną, ir mėnulis nebešvies tau spindesiu, bet VIEŠPATS tau bus amžina šviesa, ir tavo Dievas – tavo šlovė. ²⁰ Tavo saulė nebebusileis ir tavo mėnulis nesudils, nes VIEŠPATS bus tau amžina šviesa ir tavo gedulo dienos pasibaigs. ²² Mažutėlis pasidarys *tūkstančiu ir menkutėlis – galinga tauta. Aš, VIEŠPATS, †paties to įvykio laiku †skubiai tai įvykdysiu.

---

† 59:16 „nusistebėjo“ – Arba „buvo apstulbintas“. † 59:21 „sėklos“ – T. y. kuopinis dkt., rodantis į palikuonis. * 60:22 „tūkstančiu“ – Arba „gimine“, „gentimi“; hbr. žodis yra „tūkstantis“ ir „giminė“. † 60:22 „paties to įvykio laiku“ – Arba „kai ateis laikas“. † 60:22 „skubiai tai įvykdysiu“ – Arba „paskubinsiu tai“.

61

¹ Viešpaties DIEVO Dvasia yra ant manęs, nes VIEŠPATS patepė mane skelbti gerą žinią romiesiems; jis mane siuntė apraišioti tų, kurių širdys sudužusios, skelbti belaisviams laisvę ir įkalintiems – kad kalėjimas atidarytas, ² skelbti VIEŠPATIES *malonės metus ir mūsų Dievo keršto dieną, guosti visų gedinčių, ³ sutvirtinti gedinčius Sione: duoti jiems vainiką vietoj pelelių, džiaugsmo aliejaus vietoj gedulo, gyriaus drabužį vietoj aptemusios dvasios, kad juos vadintų drūtais teisumo medžiais, VIEŠPATIES sodiniais, †kad jis savo šlovę apreikštų. ¹⁰ Tegul aš džiaugte džiaugsiuosi VIEŠPAČIU, tegul džiūgauja mano siela dėl mano Dievo, nes jis mane aprenge išgelbėjimo drabužiais, apsi-autė mane teisumo apsiaustu, kaip kad jaunikis iškilmingai užsideda puošnų galvos apdangalą, ir nuotaka dabinasi papuošalais.

63

⁹ Visuose jų varguose jis buvo varginamas, ir jo akivaizdos angelas juos išgelbėjo; dėl savo meilės ir savo pagailos jis išpirko juos, ir jis pakėlė juos, ir nešė juos per visas senų senovės dienas.

64

⁶ Bet mes visi esame kaip nešvarusis, ir visi mūsų teisūs veiksmai yra kaip suteršti skudu-

---

* **61:2** „malonės“ – Arba „palankumo“. † **61:3** „kad jis savo šlovę apreikštų“ – Plg. Iz 44:23.

rai. Ir mes visi vystame kaip lapai, ir mūsų
*blogadarybės mus nuneša kaip vėjas.

65

¹⁴ Štai mano tarnai džiaugsmingai šūkaus iš *širdies linksmumo, bet jūs šauksite iš †skausmingos širdies ir ‡staugsite iš Špalaužtos dvasios. ²⁴ Prieš jiems šaukiant, aš atsiliėpsiu; jiems dar tebekalbant, aš išklausysiu.

66

¹ Taip kalba VIEŠPATS: „Dangus – mano sostas, o žemė – mano *kojų suoloelis. Tai kur namai, kuriuos man galėtumėte pastatyti, ir kur gi mano atilsio vieta? ² Nes visa tai sukūrė mano ranka, *taip* ir visa tai egzistuoja, – sako VIEŠPATS. „Bet aš skiriu dėmesį tam, kuris nuolankus, kurio dvasia sužalota ir kuris dreba nuo mano žodžio. ¹³ Aš taip paguosiu jus, kaip vyrą, kurį guodžia jo motina; ir jūs būsite paguosti Jeruzalėje.“

---

* **64:6** „blogadarybės“ – Arba „nedorybės“, „kaltės“, „kaltės verti veiksmai“, „blogi veiksmai“; t. y. nukrypimai nuo to, kas teisinga. * **65:14** „širdies linksmumo“ – T. „širdies gerumo“; gal „iš sveikos širdies“; plg. Įst 28:47. † **65:14** „skausmingos širdies“ – T. „širdies skausmo“. ‡ **65:14** „staugsite“ – Arba „vaitosite“. § **65:14** „palaužtos dvasios“ – T. „dvasios laužimo“.
* **66:1** „kojų suoloelis“ – Arba „pakojis“ (vieta po kojomis), „trypimo vieta“.

Tikinčiųjų paveldo vertimas **The Holy Bible in Lithuanian, Believers' Heritage** **Translation**

Copyright © 2022 Believers' Bible Society, Inc.

Language: lietuvių (Lithuanian)

FBV: this translation is directly from the Hebrew and Greek text. It is licensed under a Creative Commons Attribution Share-Alike 4.0 Unported License. The intent is to be as faithful as possible to the original meaning without being awkward or misleading. The style is contemporary English, avoiding slang or colloquialisms, speaking to our modern society in a way people will understand. The Free Bible Version is a project of Free Bible Ministry www.freebibleministry.org

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-26

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Apr 2023 from source files dated 27 Apr 2023

b15e8d71-7158-5778-8480-4f1da5eff2ca